

Mi lett belőled ifjú vegyész?

Szekeres Zsolt, adattudományos vezető

Mikor vettél rész kémiaversenyeken, és milyen eredményeket értél el?

1992. Irinyi országos 1. hely
1993. Irinyi országos 1. hely
1994. OKTV országos 8. hely
1995. OKTV országos 4. hely
1995. diákolimpia bronzérem

Ki volt a felkészítő tanárod? Hogyan gondolsz vissza rá?

Czirók Ede, az ELTE Apáczai Csere János Gyakorló Gimnáziumában.

Végletekig elkötelezett pedagógusnak ismertem meg, aki rengeteg elméleti és gyakorlati felkészülési lehetőséget biztosított a versenyzőknek. Máig emlékezetes a vele és a diáktársakkal közösen szervezett iskolai „szag kiállítás”, amelynek során az apáczais diákok és tanárok az illatok és szagok széles spektrumával ismerkedhettek meg az iskola folyosóin, az egyszerű észterektől a halogénektől át a szkatolig.

Milyen indíttatásból kezdted el a kémiával komolyabban foglalkozni?

Azt hiszem, a gyerekkori kíváncsiság hajtott még az általános iskola formális képzése beindulása előtt, talán úgy 11-12 éves koromtól. Balázs Lórántné Kémiai kísérletek című könyve és az akkor a környéken beszerezhető vegyszerek és laboratóriumi eszközök jelentették az első lépéseket. A későbbi versenyeredmények alapozták meg az egyetemi jelentkezésemet az ELTE vegyész szakára, amin akkoriban nem is kellett sokat gondolkodnom.

Ismerted-e diákkorodban a KÖKÉL-t?

Igen, rendszeresen olvastam.

Hozzásegítettek-e a pályaválasztásodhoz a versenyeken elért eredmények?

Igen, főleg az egyetemi jelentkezést illetően. A pályaválasztás hagyományos fogalmát napjainkban kicsit túlzott egyszerűsítésnek tartom abból a szempontból, hogy talán az idő előrehaladtával egyre kevésbé várható el sok tizenévestől, hogy egy életre elköteleződjön egy konkrét szakma vagy akár hivatás mellett. Viszont azt gondolom, hogy versenyezni általában is hasznos és élvezetes, segít önmagunk megismerésében és kitartásra nevelésében is – függetlenül attól, hogy egy-egy konkrét versenyen milyen helyezést is érünk el.

Mi a végzettséged és a pillanatnyi foglalkozásod? Maradtál-e a kémiai pályán?

A vegyész diploma megszerzése után elméleti kémiából szereztem PhD fokozatot az ELTE-n Surján Péter témavezetésével, az ő nemzetközileg is kimagasló kutatócsoportjában. A diploma és a doktori fokozat megszerzése nem jelentette számomra azt, hogy ragaszkodni szeretnék ahhoz, hogy ezen a területen maradjak, egyszerűen egy-egy állomásként gondolkodom ezekre a mérföldkövekre. Egyrészt szerettem volna látni, hogy milyen más területeken is tudom kamatoztatni a tudományos gondolkodást, másrészt anyagi és a külföldi/itthoni életvitelhez kapcsolódó szempontokat is figyelembe vettem.

A pénzügyi szektorban helyezkedtem el Magyarországon. Fejlesztettem a derivatív piacokra árazó modelleket, foglalkoztam kockázatelemzéssel, fejlesztettem ezen modelleken alapuló termékeket, majd pedig ehhez kapcsolódó modell kontroll funkciókban (validáció, audit) töltöttem be vezetői szerepeket. 2020 óta pedig egy HR data science csapatot vezetek, amely az alkalmazottaink sajtóságait és az ahhoz kapcsolódó szervezeti folyamatok dinamikáját tanulmányozza és szolgáltat információkat vezetői döntésekhez.

Nyertél-e más versenyt, ösztöndíjat?

Az egyetemen harmadévesként az ELTE Eötvös Collegiumának tagjaként egy féléves USA ösztöndíjat nyertem el egy csereprogram részeként. A doktori képzés alatt pedig két alkalommal nyertem HPC-Europa ösztöndíjat, amelynek keretében Edinburgh-ban és Amszterdamban végeztem tanulmányokat és folytattam kutatást.

Van-e kémikus példaképed (akár kortárs is)? Miért pont ő?

John B. Goodenough, a 2019-es kémiai Nobel-díjas. Sok évtizedes kitartásáért, amivel hozzájárult a napjainkban széles körben használt lítiumionos akkumulátorok kifejlesztéséhez, annak ellenére, hogy a munkája értékének elismerése sokat váratott magára.

Mit üzensz a ma kémia iránt érdeklődő diákoknak?

A kémiával foglalkozás kitűnő módja annak a megélésének, hogy a világ megismerhető és alakítható. Tudománytörténeti szempontból az az út, amit ez a terület az alkímia misztikumától a klasszikus alaptudományá váláson keresztül a modern alkalmazásokig megtett, olyan pálya, ami bizonyos értelemben rokon az emberi megismerési folyamattal. A kémiai fogalmak biztos elsajátítása megalapozza a napjaink áltudományos áradatának ellenálló egészséges szkepticizmus kialakulását, és a különböző mérettartományok tanulmányozása magától értetődően bevezet az emergencia világába is, ami további perspektívákat nyit. Biztos vagyok benne, hogy akár a közoktatás vagy a felsőoktatás szintjén, akár a későbbi szakmai karrier során (a kémia világán belül és attól távolabb is) ez a tapasztalat mindenképpen kamatoztatható.

Mi az, amit mindenképp szeretnéd, ha megtudnának rólad? Mi a hobbid - a kémián kívül? Van-e kedvenc anyagod?

Mostanában pl. sokat foglalkozom mesterséges intelligenciával. Az AI világa jól láthatóan és egyre gyorsuló módon változtatja azt, hogy hogyan tanulunk, hogyan éljük meg a kreativitásunkat és hogyan gondolkodunk a jövőről. Próbálok viszonylag naprakész maradni a fontosabb GenAI területeken és hobbi szinten is szívesen fejlesztek olyan alkalmazásokat, amik ehhez kapcsolódnak.

A kedvenc anyag nehéz kérdés, sok anyagot lehet sokféle tulajdonságáért szeretni. Talán a gyurmalint mondanám egy kedvencnek, amivel a gyermekeim is szívesen játszanak.